

3) Nr. 14. (Mundering til Forſtærkningen.) Summen „56,200 Rd.“ forages med „10,500“

**Formanden:** Jeg ſætter ſamtlige de ſtillede Endringsforſlag under Forhandling og ſkal give Ordet til den ærede Forſlagsſtiller.

**Madvig:** Om ikke den ærede Formand udtryffeligt havde givet mig Ordet nu, vilde jeg have bedet om det, idet jeg i ethvert Tilfælde, hvor kort jeg endogsaa vilde udtale mig, dog med et Par Ord maatte forklare, hvorfor diſe Endringsforſlag, ſom jeg har ſtillet, ere fremkomne. Jeg maatte i det Ringeſte værge mig imod, at man ſkulde tiltroe mig den Enſødigſhed, at jeg ſom enkelt Medlem vilde ſtyrte mig ind i Kampen om Finantsloven og ſøge at oprette, hvad det ikke er lykkedes et Miniſterium at ſætte igjennem. Min Hensigt med Forſlagene har været, at de ſkulde tjene til i Forbindelſe med en Udsættelſe af Finantslovens Behandling at holde Sagen aaben, ſaaledes ſom den nu foreligger, helſt indtil et nyt anſvarligt Miniſterium med fuld Bemyndigelſe og Beføielſe til at handle var traadt til. Jeg anſeer det under Forhold ſom dem, der nu ere indtraadte, for ikke conſtitutionelt rigtigt og ſømmeligt, at denne Finantsloov, paa hvilken et Miniſterium efter en heftig Kamp i det andet Thing er faldet eller har trukket ſig tilbage, endelig vedtages, for et nyt Miniſterium er traadt ind og er i ſtand til at optage den derved fremkomne Situation. Det er den Hovedbetragtning, fra hvilken jeg gaar ud. Naar der har været en ſaa vigtig Tvivl ſom den, der har været, ſaa troer jeg ikke, at det afgaaede Miniſterium der har ligget under, og ſom i den Anledning har troet at burde træde af, bør forelægge Finantsloven til Hans Majeſtæts Sanction, men at det Rigtige er, at der forbeholdes et eventuelt nyt Miniſterium Leilighed til at optage Kampen paa der Stadier, der endnu ere eller kunne være tilbage. Dette er min Hovedtanke. Men naar jeg havde denne Tanke, maatte jeg ſørge for, at de ogſaa formelt var den fuldſtændige Mulighed for at optage Kampen, ſaa at ikke den Friſt, ſom var ſtillet af vor ærede For-

mand for Indleveringen af Endringsforſlag til Finantslovens eneſte Behandling erſpirede, uden at der forelaa Endringsforſlag om de Punkter, ſom havde været Kampens Gjenſtand, og alene om diſe. Naar man ſkulde opnaa Noget ved en Udsættelſe, ſaa vilde der ſandſynligtviis kræves noget Mere end, at Landſtinget udsatte Sagen til imorgen eller overmorgen. Ja, hvis der var et Miniſterium, ſom imorgen tog Toilerne, ſaa kunde der maafkee i de Dage, ſom ere tilbage inden Mai Maanedes Udgang, fra dets Side ſkee fornyede Skridt, fornyede Anſtrængelſer i denne Sag, hvis det fandt det rigtigt. Hvis dertilmod Dannelsen af et ſaadant Miniſterium træffer flere Dage ud, — og herom veed jeg ligesaa lidt ſom de, der vide Allermindſt —, ſaa maatte der, for at Udsættelſen kunde gaae ud over 31te Mai, udkomme en midlertidig Bevillingsloov; men der er jo Intet til Hinder for at tilveiebringe en ſaadan, og at tilveiebringe en midlertidig Bevillingsloov, for at holde det ſtore Spørgſmaal aabent for det eventuelle Miniſterium, anſeer jeg for at være Noget, der fuldkommen ligger indenfor den Beføielſe ſom det nuværende Miniſterium har og retteligt udover. Jeg ſkal ikke indlade mig paa de mange Ting, ſom i private Samtaler ere gjorde gjældende med Hensyn til Muligheden eller Umuligheden, Dnſkeligheden eller ikke Dnſkeligheden af en ſaadan Udsættelſe; jeg ſkal blot ſige, at, naar man har omtalt det ſom uſikkert, hvorvidt den midlertidige Bevilling kunde komme i ſtand, ſaa er det ſimple Svar derpaa, at, hvis man ſeer, at det ikke vil indtræde, ſom maatte indtræde for at gjøre en længere Udsættelſe muligt, ſaa har jo Landſtinget i ſin Magt at gjøre, hvad den udsætter idag, imorgen, paa Fredag, Lørdag eller paa Mandag. Sagen ſlipper jo ikke Thinget ud af Hænderne. Jeg troer alſaa, at det vilde være rigtigtſt, om man udsatte denne Sag. — Maafkee vil man ſpørge mig, hvorfor jeg ikke i Forening med andre Medlemmer har ſtillet Forſlag om, at Sagen ſkulde ud-